

Vīrsraksts: Par administratora pienākumu nosūtīt Uzņēmumu reģistram lēmumu par bankrota procedūras uzsākšanu.

Tēze: Administratoram ir pienākums triju dienu laikā pēc lēmuma pieņemšanas par bankrota procedūras uzsākšanu nosūtīt šo lēmumu reģistrēšanai Uzņēmumu reģistram. Nosakot likumā trīs dienu termiņu šāda lēmuma iesniegšanai, likumdevēja *ratio legis* bija nodrošināt lēmuma par bankrota procedūras uzsākšanu pēc iespējas ātrāku reģistrēšanu Uzņēmumu reģistrā, lai ieinteresētās trešās personas būtu informētas par šāda lēmuma pieņemšanu attiecībā uz konkrēto uzņēmumu (uzņēmējsabiedrību).

**Latvijas Republikas Augstākās tiesas
Senāta Administratīvo lietu departamenta
2005.gada 7.jūnija
SPRIEDUMS
Lietā Nr.SKA-172**

Latvijas Republikas Augstākās tiesas Senāta Administratīvo lietu departaments šādā sastāvā:

tiesas sēdes priekšsēdētājs senators V. Jonikāns,
 senatore J. Briede,
 senatore V. Krūmiņa,

atklātā tiesas sēdē izskatīja lietu, kas ierosināta pēc *G.B.* pieteikuma par Ventspils tiesas tiesneša lēmuma atcelšanu administratīvā pārkāpuma lietā sakarā ar *G.B.* iesniegto kasācijas sūdzību par Administratīvās apgabaltiesas 2005. gada 31. janvāra spriedumu.

Aprakstošā daļa

[1] 2004.gada 19.maijā Uzņēmumu reģistra Ventspils reģionālās nodaļas valsts notāre sastādījusi divus administratīvā pārkāpuma protokolus.

[1.1] Administratīvā pārkāpuma protokolā Nr.1 tika konstatēts, ka 2004.gada 13.maijā Uzņēmumu reģistrā saņemts maksātnespējīgās sabiedrības ar ierobežotu

atbildību (turpmāk – SIA) „Sinda 2” administratora pārstāves *G.D.* (pēc uzvārda maiņas – *B*) pieteikums ieraksta izdarīšanai reģistra žurnālā par bankrota procedūras uzsākšanu. Tā kā SIA „Sinda 2” pirmā kreditoru sapulce, kurā apstiprināja bankrota procedūras uzsākšanu, notikusi 2003.gada 17.janvārī, valsts notāre konstatēja likuma „Par uzņēmumu un uzņēmēj sabiedrību maksātnespēju” 100.panta ceturtās daļas pārkāpumu un Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa (turpmāk – LAPK) 166.³ panta pirmajā daļā paredzētā administratīvā pārkāpuma izdarīšanu.

[1.2] Administratīvā pārkāpuma protokolā Nr.2 konstatēts, ka *G.B.* 2004.gada 13.maijā Uzņēmumu reģistrā iesniegusi pieteikumu kā maksātnespējīgās SIA „A.R.G.O.” administratora pārstāve par ieraksta izdarīšanu Uzņēmumu reģistra žurnālā par bankrota procedūras uzsākšanu. Tā kā SIA „A.R.G.O.” pirmā kreditoru sapulce, kurā apstiprināja bankrota procedūras uzsākšanu, notikusi 2002.gada 30.oktobrī, valsts notāre konstatēja likuma „Par uzņēmumu un uzņēmēj sabiedrību maksātnespēju” 100.panta ceturtās daļas pārkāpumu un Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa (turpmāk – LAPK) 166.³ panta pirmajā daļā paredzētā administratīvā pārkāpuma izdarīšanu.

[2] Abas administratīvā pārkāpuma lietas 2004.gada 30.jūnijā iesniegtas Ventspils tiesā un apvienotas vienā tiesvedībā.

[3] 2004.gada 12.jūlijā Ventspils tiesas tiesnesis pieņēmis lēmumu, ar kuru atzina *G.B.* par vainīgu LAPK 166.³ panta pirmajā daļā paredzētā administratīvā pārkāpuma izdarīšanā un uzlika administratīvo sodu 130 latu apmērā.

[4] Izskatot lietu sakarā ar *G.B.* apelācijas sūdzību, Administratīvā apgabaltiesa ar 2005.gada 31.janvāra spriedumu atzinusi par nepamatotu un noraidījusi *G.B.* apelācijas sūdzību par Ventspils tiesas tiesneša 2004.gada 12.jūlija lēmumu par *G.B.* saukšanu pie administratīvās atbildības saskaņā ar LAPK 166.³ panta pirmo daļu. Spriedums pamatots ar tālāk minētajiem argumentiem.

[4.1] Tiesa konstatējusi, ka maksātnespējīgās SIA „Sinda 2” kreditoru sapulce lēmumu par bankrota procedūras uzsākšanu pieņēmusi 2003.gada 17.janvārī, bet administratora pārstāve *G.B.* pieteikumu par ieraksta izdarīšanu Uzņēmumu reģistrā iesniedza 2004.gada 11.maijā, kas saņemts Uzņēmumu reģistra Ventspils reģionālajā nodaļā 2004.gada 13.maijā.

Savukārt maksātnespējīgās SIA „A.R.G.O.” kreditoru sapulce lēmumu par bankrota procedūras uzsākšanu pieņēmusi 2002.gada 30.oktobrī, bet administratora pārstāve *G.B.* pieteikumu par ieraksta izdarīšanu Uzņēmumu reģistrā iesniedza 2004.gada 11.maijā, kas saņemts Uzņēmumu reģistra Ventspils reģionālajā nodaļā 2004.gada 13.maijā.

Par minētajiem apstākļiem lietā nav strīda.

[4.2] *G.B.* norādījusi, ka viņa attiecīgus pieteikumus bija nosūtījusi likumā noteiktajā termiņā Uzņēmumu reģistra centrālajai iestādei Rīgā. Par to, ka Uzņēmumu reģistrs nav pierēģistrējis SIA „Sinda 2” un SIA „A.R.G.O.” bankrota procedūru uzsākšanu, uzzinājusi tikai, kad Kurzemes apgabaltiesā tika izskatītas lietas par bankrota procedūras pabeigšanu, kad arī nosūtījusi attiecīgos pieteikumus Uzņēmumu reģistra Ventspils reģionālajai nodaļai.

[4.3] Apelācijas instances tiesa, ņemot vērā no Uzņēmumu reģistra pieprasīto informāciju, secinājusi, ka Uzņēmumu reģistra lietvedības informācijas sistēmā nav ziņu par to, ka Uzņēmumu reģistra Rīgas birojā ir saņemti pieteikumi par maksātnespējīgās SIA „Sinda 2” un maksātnespējīgās SIA „A.R.G.O.” bankrota procedūras uzsākšanu. Šādi pieteikumi 2004.gada 13.maijā saņemti Uzņēmumu reģistra Ventspils reģionālajā nodaļā.

[4.4] Lietas materiālos ir arī SIA „Sinda 2” un SIA „A.R.G.O.” administratora SIA „Konsultāciju aģentūra” rīkotājdirektora vietas izpildītāja izziņa par to, ka pieteikumi par bankrota procedūru uzsākšanu tika iesniegti Uzņēmumu reģistram likumā noteiktajā termiņā. Apelācijas instances tiesa konstatējusi, ka minētajā izziņā nav minēts, vai pieteikumi nosūtīti Uzņēmumu reģistra Ventspils reģionālajai nodaļai vai Rīgas birojā. Administratīvā apgabaltiesa arī atzinusi, ka kopsakarā ar Uzņēmumu reģistra sniegto informāciju, SIA „Konsultāciju aģentūra” sniegtās ziņas vērtējamas kritiski un tiesai nav pamata neticēt valsts iestādes sniegtajai informācijai.

[4.5] Apelācijas instances tiesa atzinusi, ka Ventspils tiesas tiesnesis ir pamatoti konstatējis, ka *G.B.* kā administratora pārstāve ir izdarījusi LAPK 166.³ panta pirmajā daļā paredzēto administratīvo pārkāpumu.

[4.6] Administratīvā apgabaltiesa noraidījusi *G.B.* argumentu, ka viņa nav aicināta parakstīt administratīvā pārkāpuma protokolu un ka līdz ar to ir noticis LAPK 248.pantā noteiktās administratīvā pārkāpuma protokola sastādīšanas procedūras pārkāpums.

Lietas materiālos ir Uzņēmumu reģistra Ventspils reģionālās nodaļas vadītājas 2004.gada 19.maija rīkojumi, kuros *G.B.* tiek informēta par administratīvā pārkāpuma protokola sastādīšanas faktu, viņai izskaidrotas LAPK paredzētās tiesības un izteikts aicinājums ierasties parakstīt administratīvā pārkāpuma protokolu. 2004.gada 10.jūnijā *G.B.*, atbildot uz minētajiem rīkojumiem, ir nosūtījusi rakstveida paskaidrojumu Uzņēmumu reģistra Ventspils reģionālajai nodaļai.

Tādējādi apelācijas instances tiesa secinājusi, ka *G.B.* bija informēta par administratīvā pārkāpuma protokola esamību, un protokola neparakstīšanu nevar vērtēt kā iestādes pieļautu kļūdu administratīvā pārkāpuma protokola noformēšanā.

[4.7] Par LAPK 166.³ panta pirmajā daļā paredzēto administratīvo pārkāpumu ir paredzēts naudas sods no simts līdz divsimts latiem. Administratīvā apgabaltiesa secinājusi, ka, lemjot par administratīvā soda uzlikšanu, Ventspils tiesas tiesnesis savā lēmumā ir ietvēris izdarītos lietderības apsvērumus un pamatojis izvēlēto naudas soda apmēru. Apelācijas instances tiesa atzinusi, ka piemērotais sods ir samērīgs izdarītajam administratīvajam pārkāpumam.

[4.8] Tādējādi Administratīvā apgabaltiesa atzinusi, ka Ventspils tiesas tiesneša 2004.gada 12.jūlija lēmums par *G.B.* saukšanu pie administratīvās atbildības saskaņā ar LAPK 166.³ panta pirmo daļu ir tiesisks un pamatots.

[5] Kasācijas sūdzību iesniedza *G.B.*, lūdz atcelt Administratīvās apgabaltiesas 2005.gada 31.janvāra spriedumu. Kasācijas sūdzība pamatota ar tālāk minētajiem argumentiem.

[5.1] Kasācijas sūdzībā norādīts, ka, taisot spriedumu, tiesa norādījusi, ka SIA „Konsultāciju aģentūra” sniegtās ziņas vērtējamas kritiski, jo tiesai nav pamata neticēt valsts iestādes sniegtajai informācijai. Šāds tiesas apgalvojums ir absurds un neatbilst administratīvā procesa jēgai un mērķim. Ja administratīvajā procesā vadītos no principa, ka visas darbības, ko īsteno valsts iestādes ir nekļūdīgas un visa informācija, ko sniedz valsts iestādes ir ticama, tiktu noraidīti visi pieteikumi par valsts institūciju pieņemtajiem lēmumiem, tostarp arī Uzņēmumu reģistra un VID lēmumiem. Šāds tiesas arguments ir pretrunā ar Administratīvā procesa likuma 5.pantu, kas nosaka, ka administratīvajā procesā, it īpaši pieņemot lēmumu pēc būtības, iestāde un tiesa piemērojamo tiesību normu ietvaros veicina privātpersonas tiesību un tiesisko interešu aizsardzību.

[5.2] Kasācijas sūdzības iesniedzēja norāda, ka LAPK 166.³ panta pirmā daļa neparedz administratīvā soda uzlikšanu par paziņojuma iesniegšanas termiņa nokavējumu, līdz ar to gadījumā, ja kasācijas sūdzības iesniedzēja būtu iesniegusi paziņojumus par bankrota procedūras uzsākšanu Administratīvās apgabaltiesas spriedumā norādītajā termiņā, administratīvais sods pēc LAPK 166.³ panta pirmās daļas nebūtu piemērojams.

[5.3] LAPK 37.panta pirmā daļa nosaka, ka administratīvo sodu var uzlikt ne vēlāk kā četru mēnešu laikā no pārkāpuma izdarīšanas dienas, bet, ja pārkāpums ir ilgstošs, četru mēnešu laikā no tā atklāšanas dienas. Gadījumā, ja paziņojums par uzņēmumu bankrota procedūras uzsākšanu bija jāiesniedz trīs dienu laikā pēc lēmuma par bankrota procedūras uzsākšanu, tad administratīvais sods nav uzliekams, jo administratīvais sods ir uzliekams ne vēlāk kā četru mēnešu laikā kopš minētajiem paziņojumu iesniegšanas termiņiem. Savukārt, ja iesniegšanas termiņa nokavējumu uzskata par ilgstošu pārkāpumu, tad nav pamata administratīvā soda uzlikšanai, jo lietā nav strīda, ka pirms administratīvā pārkāpuma protokola sastādīšanas tika nosūtīts paziņojums Uzņēmumu reģistram par bankrota procedūras uzsākšanu minētajos uzņēmumos. Tādējādi normatīvajos aktos noteiktais pienākums ir izpildīts.

[5.4] LAPK 248.panta trešā daļa nosaka, ka protokolu paraksta persona, kas to sastādījusi, un persona, kas izdarījusi administratīvo pārkāpumu. Ja ir liecinieki un cietušie, protokolu var parakstīt arī šīs personas. Savukārt, minētā panta ceturrtā daļa nosaka, ka gadījumā, ja persona, kas izdarījusi pārkāpumu, atsakās parakstīt protokolu, par to protokolā izdara ierakstu. Šajā gadījumā *G.B.* nav parakstījusi administratīvā pārkāpuma protokolu, kā arī nav atteikusies to parakstīt, jo vispār to nav redzējusi. Turklāt saskaņā ar LAPK 248.panta piekto daļu, protokolu sastādot, pārkāpējam izskaidro viņa tiesības un pienākumus, kas noteikti šā kodeksa 260.pantā, un par to izdara ierakstu protokolā. Kasācijas sūdzības iesniedzēja norāda, ka nav piedalījies pie administratīvā pārkāpuma protokola sastādīšanas un līdz ar to viņai netika izskaidrotas LAPK 260.pantā noteiktās tiesības.

[6] Uz tiesas sēdi pieteicēja nav ieradusies. Ņemot vērā, ka pieteicēja lūgusi izskatīt kasācijas sūdzību tiesas sēdē bez viņas klātbūtnes, Administratīvo lietu departaments atzina par iespējamu izskatīt lietu bez pieteicējas piedalīšanās.

Motīvu daļa

[7] Atbilstoši likuma „Par uzņēmumu un uzņēmējiesabiedrību maksātspēju” 100.panta ceturtajai daļai administrators triju dienu laikā pēc lēmuma pieņemšanas par bankrota procedūras uzsākšanu nosūta minēto lēmumu reģistrēšanai Uzņēmumu reģistrā.

LAPK 166.³ panta pirmā daļa (redakcijā lēmuma pieņemšanas brīdī) noteica, ka par reģistrējamo grozījumu nepieteikšanu reģistrācijai Uzņēmumu reģistrā, par nepareizu ziņu sniegšanu Uzņēmumu reģistram vai iesniedzamo ziņu slēpšanu no Uzņēmumu reģistra, kā arī par dokumentu (..) neiesniegšanu Uzņēmumu reģistram - uzliek naudas sodu no simt līdz divsimt latiem.

Savukārt saskaņā ar likuma „Par Latvijas Republikas Uzņēmumu reģistru” 6.panta piektās daļas 2.punktu par uzņēmuma (uzņēmējiesabiedrības) darbības izbeigšanos Uzņēmumu reģistra žurnālā ieraksta (..) kreditoru sapulces lēmumu par uzņēmuma (uzņēmējiesabiedrības) bankrota procedūras uzsākšanu. Minētā likuma 21.panta pirmā daļa paredz atbildību par normatīvajos aktos noteikto ziņu vai dokumentu par uzņēmumiem (uzņēmējiesabiedrībām) neiesniegšanu Uzņēmumu reģistram normatīvajos aktos noteiktajā termiņā. Proti, attiecīgajā gadījumā Uzņēmumu reģistra atbildīgā amatpersona ierosina vainīgās personas saukt pie likumā noteiktās atbildības.

[8] No minētajām tiesību normām izriet, ka administratoram ir pienākums triju dienu laikā pēc lēmuma pieņemšanas par bankrota procedūras uzsākšanu nosūtīt šo lēmumu reģistrēšanai Uzņēmumu reģistram. Minētais lēmums ir ierakstāms Uzņēmumu reģistra žurnālā. Nosakot likumā trīs dienu termiņu šāda lēmuma iesniegšanai, likumdevēja *ratio legis* bija nodrošināt lēmuma par bankrota procedūras uzsākšanu pēc iespējas ātrāku reģistrēšanu Uzņēmumu reģistrā un lai ieinteresētās trešās personas būtu informētas par šāda lēmuma pieņemšanu attiecībā uz konkrēto uzņēmumu (uzņēmējiesabiedrību).

Ja Uzņēmumu reģistra amatpersona konstatē, ka administrators nav izpildījis likumā noteikto pienākumu nosūtīt lēmumu reģistrēšanai Uzņēmumu reģistram, tā ierosina vainīgo personu saukt pie likumā noteiktās atbildības. Savukārt atbildība par lēmuma nenosūtīšanu likumā paredzētajā termiņā ir paredzēta iepriekš minētajā LAPK 166.³ panta pirmajā daļā.

LAPK 166.³ panta pirmās daļas redakcija, kas bija spēkā, kad tika pieņemts lēmums par administratīvā soda uzlikšanu, *expressis verbis* nenoteica atbildību „par normatīvajos aktos noteikto ziņu vai dokumentu neiesniegšanu Uzņēmumu reģistram normatīvajos aktos noteiktajā termiņā” (kā tas ir noteikts LAPK 166.³ panta pirmās daļas šobrīd spēkā esošajā redakcijā), tomēr tā paredzēja atbildību par dokumentu neiesniegšanu Uzņēmumu reģistram. Kā atzīst Administratīvo lietu departaments, tulkojot sistēmiski gan likuma „Par uzņēmumu un uzņēmējsabiedrību maksātspēju”, gan likuma „Par Latvijas Republikas Uzņēmumu reģistru” attiecīgās tiesību normas un LAPK 166.³ panta pirmo daļu, arī lēmuma par administratīvā soda uzlikšanu pieņemšanas brīdī spēkā esošā LAPK redakcija noteica atbildību par likumā „Par uzņēmumu un uzņēmējsabiedrību maksātspēju” noteiktā pienākuma nepildīšanu. Tādējādi nav pamatots kasācijas sūdzības iesniedzējas arguments, ka LAPK 166.³ panta pirmā daļa neparedz administratīvā soda uzlikšanu par paziņojuma iesniegšanas termiņa nokavējumu.

Iesniegšanas termiņa nokavējums ir ilgstošs pārkāpums, jo, neiesniedzot Uzņēmumu reģistram likumā noteiktajā termiņā attiecīgos dokumentus, pārkāpums turpinās. Tādējādi administratīvo sodu atbilstoši LAPK 37.pantam varēja uzlikt četru mēnešu laikā no pārkāpuma atklāšanas dienas.

[9] Apelācijas instances tiesa konstatējusi, ka pieteicēja, būdama administratora pārstāve maksātspējīgajā SIA „Sinda 2” un SIA „A.R.G.O.”, nebija nosūtījusi Uzņēmumu reģistram likumā „Par uzņēmumu un uzņēmējsabiedrību maksātspēju” noteiktajā termiņā lēmumus par bankrota procedūras uzsākšanu. Tādējādi pieteicējai ir pamatoti piemērots LAPK 166.³ panta pirmajā daļā paredzētais administratīvais sods.

[10] Nav pamatots kasācijas sūdzības iesniedzējas arguments, ka apelācijas instances tiesa nevarēja spriedumā minēt, ka tiesai nav pamata neticēt valsts iestādes sniegtajai informācijai.

Atbilstoši Administratīvā procesa likuma (turpmāk – APL) 154.panta pirmajai daļai tiesa novērtē pierādījumus pēc savas iekšējās pārliecības, kas pamatojas uz vispusīgi, pilnīgi un objektīvi pārbaudītiem pierādījumiem, kā arī vadoties no tiesiskās apziņas, kas balstīta uz loģikas likumiem, zinātnes atziņām un taisnības principiem.

Administratīvo lietu departaments nevar piekrist kasācijas sūdzības iesniedzējas viedoklim, ka tiesa vienmēr paļausies uz valsts iestāžu iesniegtajiem pierādījumiem. Atbilstoši APL 154.panta otrajai daļai nekādiem pierādījumiem nav iepriekš noteikta spēka, kas saistītu tiesu. Tiesai katrā konkrētā gadījumā ir nepieciešams vērtēt pierādījumus to kopumā un jānorāda, kādēļ vienam pierādījumam ir dota priekšroka salīdzinājumā ar citu pierādījumu un kādēļ viens fakts atzīts par pierādītu, bet cits – par nepierādītu (APL 154.panta trešā daļa). Konkrētajā gadījumā apelācijas instances tiesa vērtēja kritiski SIA „Konsultāciju aģentūra” sniegtās ziņas un devusi priekšroku Uzņēmumu reģistra sniegtajai informācijai, ka Uzņēmumu reģistrā nebija likumā noteiktajā termiņā iesniegti un reģistrēti attiecīgie lēmumi par bankrota procedūras uzsākšanu. Ņemot vērā, ka pieteicēja nebija tiesā iesniegusi ticamus pierādījumus, ka viņa tiesām bijusi attiecīgos lēmumus nosūtījusi Uzņēmumu reģistram, apelācijas instances tiesa pamatoti devusi priekšroku Uzņēmumu reģistra sniegtajiem pierādījumiem.

Turklāt, jāņem vērā, ka, reģistrējot Uzņēmumu reģistrā šāda veida lēmumus, Uzņēmumu reģistrs izdod attiecīgu lēmumu par ieraksta izdarīšanu Uzņēmumu reģistrā un administratora pārstāvei, ja tā būtu minētos lēmumus nosūtījusi Uzņēmumu reģistram likumā noteiktajā termiņā, šādi Uzņēmumu reģistra lēmumi būtu jāsaņem. Ja šādi lēmumi no Uzņēmumu reģistra nebūtu saņemti, administratora pārstāvei noteikti vajadzētu interesēties, kāpēc viņai šādi lēmumi nav nosūtīti. Taču no lietas materiāliem izriet, ka pieteicēja uzzinājusi par to, ka bankrota procedūras uzsākšana nav reģistrēta Uzņēmumu reģistrā, tikai tad, kad Kurzemes apgabaltiesā tika izskatītas lietas par maksātnespējīgo SIA „Sinda 2” un SIA „A.R.G.O.” bankrota procedūras pabeigšanu un maksātnespējas procesa pabeigšanu.

[11] Kā nepamatotu Administratīvo lietu departaments noraida kasācijas sūdzības iesniedzējas argumentu, ka viņa nebija redzējusi administratīvā pārkāpuma protokolu un viņai nebija izskaidrotas LAPK 260.pantā noteiktās tiesības un pienākumi. Kā pamatoti norādījusi apelācijas instances tiesa, pieteicējai bija nosūtīti Uzņēmumu reģistra Ventpils reģionālās nodaļas vadītājas 2004.gada 19.maija rīkojumi, kuros pieteicēja tikusi informēta par administratīvā pārkāpuma protokola sastādīšanu, viņai tika izskaidrotas LAPK 260.pantā noteiktās tiesības un izteikts aicinājums ierasties parakstīt administratīvā pārkāpuma protokolu. Savukārt 2004.gada 10.jūnijā *G.B.*, atbildot uz minētajiem rīkojumiem, ir nosūtījusi rakstveida

paskaidrojumu Uzņēmumu reģistra Ventspils reģionālajai nodaļai. Tādējādi pieteicēja bija informēta gan par administratīvā pārkāpuma protokolu, gan arī viņai bija izskaidrotas LAPK 260.pantā noteiktās tiesības un pienākumi.

[12] Ievērojot minēto, Administratīvo lietu departaments atzīst, ka apelācijas instances tiesas spriedums ir pamatots un atstājams negrozīts, bet *G.B.* iesniegtā kasācijas sūdzība noraidāma.

Rezolutīvā daļa

Pamatojoties uz Administratīvā procesa likuma 348. panta 1. punktu, 346. pantu, Latvijas Republikas Augstākās tiesas Senāta Administratīvo lietu departaments

n o s p r i e d a

Administratīvās apgabaltiesas 2005.gada 31.janvāra spriedumu atstāt negrozītu, bet pieteicējas kasācijas sūdzību noraidīt.

Spriedums nav pārsūdzams.

Tiesas sēdes priekšsēdētājs	senators	V. Jonikāns
	senatore	J. Briede
	senatore	V. Krūmiņa